

Nyhetsbrev 23 mars 2014

Kära Sakhumzivänner!

I torsdags hade vi årsmöte och vi påmindes om att ytterligare ett år gått i Amelias vänners historia. Det är nästan ofattbart att vi firar 10 år nu i maj – tack alla gamla och nya Ameliavänner för att ni finns.

I julas berättade Amelia för Lisette och Mikael om sin dröm om att bygga en skolbyggnad i betong med tre klassrum samt toaletter. Kan det finnas ett bättre sätt att fira 10 års-jubileet ?

Efter att ha övervägt det hela försöker vi nu ta reda på hur det kan göras och vad det kommer att kosta, som väl är har vi fortfarande Marie Grell på plats. Vi återkommer så fort vi vet mer.

På uppdrag av Amelias vänner tog Marie Grell med sig en grupp barn till nöjesparken Ratanga Junction och här kan ni läsa hennes härliga redovisning av dagen och njuta av de många bilderna.

<http://karusellgrell.wordpress.com/2014/03/08/minnesvard-dag-%f0%9f%92%9a%f0%9f%92%99%f0%9f%92/> För er som inte har den möjligheten kan ni här nedan i alla fall läsa vad Marie skrev under bilderna och använda er fantasi.

I morse stuvade Tilda, Liza och jag in oss i bilen och åkte till Amelias Barnhem. På dagens agenda stod besök på Ratanga Junction (nöjesparken) i Kapstaden med 20 barn från barnhemmet. Utflykten sponsrades med medel från föreningen Amelias Vänner. Många av barnen hade aldrig tidigare varit på nöjespark och de lämnar sällan sin kåkstad Mfuleni överhuvudtaget. Bara det att komma utanför kåkstaden är en stor upplevelse. På barnhemmet möttes vi av uppspelta barn (och tre ännu mer uppspelta vuxna som skulle med) Mama Amelia delade ut stränga förhållningsorder inför avfärd. Stämningen i bilen var på topp! Nästan hela gänget utanför entrén. Lite ansiktsmålning vid ingången var ett måste. Sedan blev det åka av! Oj vad det gick! Ni kan ju bara

föreställa er hur kul de tyckte det var!

Matstopp. Fin kö hos korvgubben. Tilda assisterar med ketchup. Glass i stora lass. Själv agerade jag mest väsk- och barnbärare. Lilla Lucia är bara tre år och fick inte åka alla attraktionerna.

Alla barnen som bor hos Amelia är föräldralösa. Hon har lyckats skapa ett fantastiskt surrogat för de familjerna barnen mist. Men de är 25 personer i hushållet och naturligtvis får inte någon fullständig uppmärksamhet för det är tidsmässigt omöjligt. Barnen är väldigt kontaktsökande, vill gärna hålla handen och sitta knäet. Lilla Lucia och jag satt på en bänk idag och tittade när de andra åkte. Då kom den lilla handen smygande. Så satt vi där länge, hon och jag och hade en väldigt nära kontakt trots att vi inte kan prata med varandra. (Hon pratar bara xhosa ännu.) Jag önskar jag kunde göra mer för de här barnen än att köpa leksaker, mat och ta dem till nöjesparken. Men jag kan tyvärr inte ersätta deras föräldrar. Även Liza och Tilda har kommit väldigt nära barnen. Alltid har de en varsin klunga barn hängande runt sig.

Tilda och Queenie har från det att vi åkte till barnhemmet första gången haft en väldigt speciell kontakt. Det kallas kemi. Båda två är ungdomar födda på 90-talet men i två skilda världar. Queenie lämnades på barnhemstrappan några månader gammal och har vuxit upp hos Amelia. Från skilda omständigheter och pratar ändå "samma språk".

Glada killar. Det köades, åktes, köades, åktes utan dess like. Vi körde ända in i kaklet tills de ringde och sa att vi var tvungna att åka hem.

Detta var utan tvekan en av våra mest minnesvärda dagar under vår vistelse i ZA. Att få dela denna dag med de glada och tacksamma barnen från barnhemmet är något jag kommer minnas med glädje och värme i hela mitt liv. Jag hoppas och tror att det blev ett minne för livet även för dem. Att fått lära känna barnen på Sakhumzi Barnhem har varit fantastiskt för hela vår familj. Att vara tacksam och uppskatta det lilla är något som oundvikligt följer efter umgänget med dem. En påminnelse

och lärdom som är nyttig för oss som har mer än dem. Inte bara materiellt utan även socialt.

Ameliavänner Eva Lundh och Ewa Aulin har nu varit nere många gånger och när Amelia talar om dem blir det Eva Short and Ewa Tall. Barnen/ungdomarna känner dem vid det här laget och blir glada att se dem och det blir många förtroenden. Om det är något som vi kan hjälpa till med eller behöver veta förmedlar dem det till styrelsen.

Vi vet att barnens tandstatus inte är det bästa så insamlingen av tandborstar och tandkräm var välbehövlig men man skulle behöva få dit en tandläkare/tandhygienist. Ewa A skall ännu en gång göra ett försök med en kontakt hon har.

Amelia har nu bestämt vilka som kommer att ta över efter henne och det blir Anathi och Lunga. Ett par som vi alla träffat och som känns stabila, pålitliga och arbetsamma. Detta kan tyvärr inte sägas om alla. Amelia berättade för Eva L att hon känner sig så ledsen över att en del av ungdomarna är inne på fel bana och hon klandrar sig själv. Det gäller särskilt några av de unga männen som inte bidrar i arbetet och inte heller kan finna något eget arbete. Amelia blir nog tvungen att ta sin hand ifrån dem om de inte skärper sig.

Trädgårdsprojektet Abalimi som vi erbjudit oss betala för har ännu inte kommit igång men vi vet vem som gärna vill gå utbildningen. Det är en erfaren äldre kvinna Veronica som längtar efter att få ett lass gödsel och diverse plantor så att de kan gå igång. För barnen kommer detta att betyda mycket, både att få hjälpa till och att få äta det man odlat.

Kom ihåg att vi finns på hemsidan <http://www.sakhumzifriends.org> med länk till bloggen www.ameliasvanner.blogspot.se men också på facebook Amelias vänner/Sakhumzi friends.

Både blogg och facebooksidan sköts av styrelsemedlem Helena. Hon har just nu uppdaterat både blogg och facebook så ta en titt.

Många av er följer också familjen Grell på deras blogg <http://karusellgrell.wordpress.com> Nu har familjen bara några månader kvar av sin långa vistelse men de har gjort ofantligt mycket för barnen och Amelia. Att ha någon på plats betyder mycket.

För er som ännu inte betalat in årsavgiften vill jag be er skriva att det avser årsavgift. 100kr/person eller 200/familj är det som gäller.

Varma hälsningar från Amelia och styrelsen/Barbro

